

at fremkomme med de Udtalelser, som han nu kom med. Jeg vil slet ikke tale om deres Form og Indhold, idet jeg med Hensyn dertil maa henholde mig til, hvad den ærede Formand yttrede, ligesom jeg ogsaa ganske vist meget stærkt maatte have infisteret paa, at en saadan Ytring maatte være fremkommen overfor de Udtalelser, som vi hørte fra hans Side, men at fremkomme med slige Insinuationer og saa støtte dem paa Noget, som han dog umulig kunde tro kunde forhandles i denne Sal, synes mig fuldstændig meningsløst. Det er muligt, at det ærede Medlem kan have Ret i nogle af sine Ytringer, men der er Ingen, der her i Salen kan udtale sig derom, og jeg finder det derfor i høieste Grad uheldigt at ville fremkomme dermed, saaledes som det nu er slet. Dette gjælder ogsaa tildels — skjøndt af en anden Grund — det ærede Medlem, som har gjort sig til Ordfører for Forslagsstillerne, naar han udtalte en Sætning som den, at vore Psalmebøger — hvilket Spørgsmaal forresten ikke foreligger nu — have været „mageløs slet besørgede“ Udgaver. Dette er af det Slags Udtryk, som man let kan henkaste, men som mangle ethvert Bevis, og som ikke let ville kunne finde noget Bevis. „Mageløs slette Psalmebøger“! Ja, det ærede Medlem skulde se, hvilke Slags Psalmebøger man kan se andetsteds, og man behøver ikke at gaa langt for at se, at det er en fuldstændig Sandhed — som ogsaa er erkjendt fra andre Sider — at sammenlignet med Tilstanden i vore Nabolande og i andre Lande, maa det siges, at netop vore Udgaver af Psalmebøger have været ualmindelig gode. Spørgsmaalet foreligger som sagt ikke her, men det kan dog forsaavidt nævnes, som det er et Bevis for, at det med Hensyn til en god Udgivelse af det Slags Skrifter, og hvor det kommer an paa at følge med Tiden og rette og forbedre, efterhaanden som Dpfordring dertil kan gives, har sin overordentlig store Betydning, at denne Dpgave er betroet til en Institution, som haade i sinantiel og mange andre Henseender er stillet saaledes, som Vaisenhuset er det.

Formanden: Den ærede Minister be-

nyttede ogsaa et for stærkt Udtryk ved at betegne Noget, der fremkom fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle), som meningsløst.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg tror, at dette er en Misforstaaelse. Dvertimod mener jeg udtrykkelig at have udtalt, at der maatte kunde være meget god Mening deri, men jeg sagde blot, at der var umuligt her at faae dette Punkt afgjort, fordi det kom ind paa et Øbet, hvorom dette Thing umulig kunde have nogen Mening, og at det derfor forekom mig, at Fremsettelsen deraf var meningsløs. Jeg har derimod ikke sagt, at det, som det ærede Medlem selv sagde, var meningsløst.

Formanden: Selv i denne Forbindelse forekommer det mig ikke at være fuldstændig berettiget at bruge dette Udtryk.

Th. Nielsen: Det er kun den korte Bemærkning, som jeg vilde gøre overfor den høitærede Minister, at jeg ganske vist ikke har haft Leilighed til at sammenligne vore Psalmebøger med Italiens, Spaniens eller Englands Psalmebøger, men det forekommer mig heller ikke at være det rigtige Sammenligningspunkt. Lad os kun sammenligne med vore egne Bøger, det er vistnok det rigtige Sammenligningspunkt, og saa tør jeg paastaa, at der var en Tid, da de vare overmaade daarlige trykte, og at det blev bedre, skuldes dog vistnok, at der kom en Psalmebogskomite, som tog Sagen i sin Haand.

Zahle: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem har havt Ordet 2 Gange.

Zahle: Det er kun en kort Bemærkning, som jeg vilde gøre.

Formanden: Jeg tror ikke at kunne give det ærede Medlem Ordet uden Thingets Samtykke. Infisterer det ærede Medlem paa at faae Ordet?